

Kegyelem néktek, és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Ő egyszülött Fiától, az Úr Jézus Krisztustól! Ámen.

Kezdő ének: 154. Úr Jézus, mely igen drága

Úr Jézus, mely igen drága A te igédnek világa, :/: Mely bölcsé tévén az elmét, Szűli az Úrnak félelmét. Gerjeszd fel most indulatunk, :/: Hogy míg igédre hallgatunk, Végyen bennünk épületet A hit, reménység és szeretet: Tégy bölcsékké, tégy szentekké!

Előima: Kegyelmes Istenünk, mennyei édes Atyánk! Hálával a szívünkben állunk meg ma is előtted Istenünk. Köszönjük, hogy Te naponként elkísérsz bennünk, véd, s oltalmaz kezed. Köszönjük, hogy e vészterhes idők ellenére is, a Te szavad, és üzeneted nem fogyatkozik meg irántunk. Köszönjük, hogy bűneink ellenére, melyek talán felsorolni se tudnánk Te mégis szeretsz bennünket. Kérünk, hogy vedd el tőlünk, ami rossz, és formálj úgy bennünket, hogy neked tetszhessünk. Kérünk Téged, hogy a Te Szentlelked küld el hozzánk, hogy valóban a Te Igéd szólhasson ma is hozzánk. Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg bennünket. Ámen!

Textus: 28. : Jézust Kajafástól a helytartóságra vitték. Kora reggel volt. Akik vitték, maguk nem mentek be a helytartóságra, hogy ne legyenek tisztátalanokká, hanem megehessék a páskavacsorát. 29. vers: Pilátus kiment hozzájuk, és megkérdezte: Milyen vádat emeltek ez ellen az ember ellen? 30. vers: Ezt válaszolták: Ha ez nem volna gonosztevő, nem adtuk volna át neked. 31. vers: Pilátus erre ezt mondta nekik: Vegyétek át, és ti ítéljétek el a törvényetek szerint! A zsidók így feleltek: Nekünk senkit sincs jogunk megölni! 32. vers: Így kellett beteljesednie Jézus szavának, amelyet akkor mondott, amikor jelezte: milyen halállal kell meghalnia. Jn18,28-32

Kedves testvéreim!

Amint közeledünk a húsvét szent ünnepe felé, úgy kerülnek elénk sorjában a Szentírásból a nagyhét eseményeit leíró igeszakaszok. Arról hallottunk, hogy Jézust megkötözve Kajafástól a törvényházba, Pilátushoz vitték a zsidó főemberek. De ők maguk nem lépték át a törvényház bejáratának küszöbét, nehogy megfertőződjenek.

Fontos és most sürgős is nekik a „gonosztevővel”, - amint Jézust nevezték- még az ünnep előtt végezni. De legalább ennyire fontos az atyáktól örökölt tisztasági szabályokat is betartani éppen az ünnepi esemény miatt, amire készülnek, hogy „megehessék a húsvéti bárányt”.

Ők annyi mindent hallottak Jézustól. Annyi minden hatalmas cselekedetet láttak tőle. De nem nyílt meg a szívük annak meglátására, hogy kicsoda is valójában Jézus. Azonban arra nem gondoltak, hogy ama vigyázatosság a külső szabályok, tisztasági szabályok megtartására, mennyire egyeztethető össze azzal, amit a szívükben megengednek maguknak. Telve voltak elvakult haraggal, minden eljárásukból megszólalásukból a magabiztosság, a gőg, a vérszomjas indulat sugárzik. - Abból, ahogyan Pilátushoz szólnak. Szinte kikérik maguknak, hogy Pilátus megkérdezi a Jézus elleni vádat. Azt mondják neki, hogy „nem hoztuk volna ide, ha nem volna gonosztevő” Nem gondolnak arra, aki a szíveket és veséket vizsgálja, hogy ő vajon mit

ítél felőlük. Mint ahogy nem hatotta meg őket korábban Jézus figyelmeztetése, kiáltása: - Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok, kik kívülről meszelt sírok vagytok, de belülről rothadás; akik tisztán tartjátok az edény kívül, de belül ottmarad a ragadás; akik kiszűritek a szűnyogot, a tevét meg elnyelik... - Az ünnephez közeledve is látható, hogy legkisebb gondjuk a lelkiismeretvizsgálat.–

Persze ők nem látják, hogy Jézus az igazi húsvéti „Bárány”, aki megöletik majd, hogy örök életre táplálja a benne bízókat. Amikor láthatták volna, nem akarták látni; most pedig megkeményedett szívük hajtja őket.

Mi már tudjuk, a legtöbben régen tudjuk, hogy kicsoda Jézus. Azt is tudjuk, hogy az ő rajta esett ítélet a nekünk Istentől járó igazságos ítéletet fordította el rólunk. Tudunk róla, hogy mindazok az események, amelyek vele történtek, nem pusztán emberi gonoszság műve rajta, hanem azokban Isten örök végzése teljesült be a mi üdvösségünkre. Nagyon a világos, ami nekünk adatott öfelőle, de vajon mennyi igyekezet van bennünk mindenkor, különösen most, az ünnephez közeledve abból, amit belőlük annyira hiányolunk? Nem fenyeget-e bennünket is az, hogy megelégszünk a külsőségekkel, anélkül, hogy minden jó igyekezetbe bele adnánk egész szívünket?!

Jó, ha tisztántartjuk edényünk külsejét, de igyekezzünk tisztán tartani a belsejét is!

Kívánatos, ha minden rendben van abban, ami emberi szemek esetleg számon kérhetnek, de ennél sokkal több az, amit Isten szeme lát a szíveinkben.

Ebben a jelenetben – jóllehet Pilátus sem áll a helyzet magaslatán -, a világ fia, az, aki nem tartozik az Isten népe közé, még a maga tehetetlenségében is több egyenességet mutat, mint a zsidó főemberek együttvéve. Nekünk eszünkbe jut a történet szereplőit mérlegre tenni. Legyünk tudatában annak is, hogy bennünket, mai keresztyéneket is, az embertársaink ösztönösen mérlegelnek: - Na nézzük már, milyen ember ez a hívő ember?! Istennek népe, úgy éljünk, hogy szégyent ne hozzunk a Krisztus után kapott keresztyén névre. Ámen.

Utóima: Urunk Jézus! Szent ünnephez közeledve telnek a napjaink. S most igéd szava szembenézni készlet bennünket azzal, hogy mivel is telnek ezek a napok. Van-e benne elég imádság, elég ígére figyelés, elég munka, elég egymásra figyelés, megbecsülése annak, amit tőled kapunk, elég hála. - És ami van ezekből, az szívből van-e, vagy csak felszínes. Érezzük Urunk, ha mélyen a szívünkbe nézünk, mennyire sok híja van annak, ami tőlünk telik. Segíts több igyekezetre minket mindenben, ami szerinted való. S ha rólunk a példát a világban való társaink veszik, ne engedd, hogy a te követőidként szégyent valljunk. Nem mulaszthatjuk el, hogy a te gondviselő szeretetedért ne könyörögjünk az egész világ számára. Vedd el rólunk a járványos betegség csapását. Közelebről kérünk a mi hazánkért, és legjobban mindannyian a mi szereteteinkért és családunkért. Hallgass meg minket kegyelmesen. Ámen!

„Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.”

Záróének: 380. Semmit ne bánkódjál, Krisztus szent serege: 7-9. versek

7. Siess most mihozzánk, Krisztus, segélj minket, A te szent igéddel neveljed hitünket
És te Szentlelkeddel bírjad életünket, Hogy minden dolgunkban dicsérhessünk téged.

8. Igaz fogadásod és minden beszéded, Nyilván vagyon immár minden dicsőséged; Ne
hagyd elpusztulni e kicsiny sereget, Melyért a keresztfán vállal nagy gyötrelmet!

9. Ne nézzed, Úr Isten, e világ vakságát, Te nagy jóvoltodról háládatlanságát, A te igéd
ellen ily nagy káromlását: Nézzed a Krisztusnak ártatlan halálát.

Áldás:

**és Isten békesége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és
gondolataitokat Krisztus Jézusban.” Ámen**